

I. OBECNÁ USTANOVENÍ

MINISTERSTVO
PRO EKOLOGICKOU TRANSFORMACI
A DEMOGRAFICKÉ VÝZVY

14735 Nařízení TED/646/2023 ze dne 9. června 2023, kterým se stanoví kritéria pro určení stavu, kdy termoplastový odpad podrobený mechanickému zpracování a určený k výrobě plastových výrobků přestává být odpadem podle zákona č. 7/2022 ze dne 8. dubna o odpadu a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství

I

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (dále jen „rámcová směrnice o odpadech“) byla do španělského práva zavedena zákonem 22/2011 ze dne 28. července 2011 o odpadu a kontaminovaných půdách. Oba předpisy zavádí soubor požadavků, které musí být splněny, aby daný druh odpadu po využití přestal být považován za odpad.

Čtyři požadavky, které musely být splněny pro tuto změnu právního postavení a které byly zahrnuty jak do článku 6 rámcové směrnice o odpadech, tak do zákona č. 22/2011 ze dne 28. července 2011, byly následující: výsledná látka nebo předmět se obvykle používá ke konkrétním účelům; pro tuto látku nebo předmět musí existovat trh nebo poptávka; že výsledná látka nebo předmět musí splňovat technické požadavky pro konkrétní účely, stávající právní předpisy a normy vztahující se na výrobky; a konečně, použití výsledné látky nebo předmětu nemůže mít nepříznivý dopad na životní prostředí nebo zdraví.

Následně byla článkem 6 rámcové směrnice o odpadech, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, pozměněna směrnice 2008/98/ES o odpadech. Nové znění tohoto článku obsahuje některé aktualizace. Zaprvé, ačkoli zachovává čtyři výše uvedené požadavky pro to, aby určitý druh odpadu přestal být považován za odpad, zavádí upřesnění v prvním z nich, neboť od nynějška musí být výsledná látka nebo předmět v každém případě použity ke konkrétním účelům. Zadruhé zavádí možnost, aby se stav, kdy „odpad přestává být odpadem“ uplatňoval buď na úrovni Evropské unie, na úrovni členských států, nebo případ od případu.

Na první úrovni může Evropská komise posoudit potřebu přijmout tato kritéria pro určité toky odpadů prostřednictvím prováděcích aktů vztahujících se na celou Evropskou unii. Ve druhém případě, pokud nebyly stanoveny na úrovni Společenství, je na členských státech, aby stanovily taková kritéria pro určité druhy odpadů. V obou případech kritéria pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, upravená směrnici zahrnují: odpady povolené jako vstupní materiál pro využití; přípustné postupy a techniky zpracování; kritéria kvality, která musí být splněna pro materiály, které přestávají být odpadem a které jsou výsledkem procesu využití, v souladu s platnými normami pro výrobky, v případě potřeby včetně mezních hodnot pro znečišťující látky; systémy řízení, které prokáží soulad s definovanými kritérii, zejména pro kontrolu kvality a vlastní kontrolu a případně akreditaci; a konečně předložení prohlášení o shodě.

Ve třetím případě, „podle jednotlivých případů“, jsou členské státy při neexistenci kritérií jak na úrovni Evropské unie, tak na vnitrostátní úrovni oprávněny rozhodovat o konkrétních tocích odpadů případ od případu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018 stanoví, že pro každý případ se v případě potřeby uvedou stejné požadavky, jaké jsou stanoveny pro obě výše popsané možnosti. V posledně uvedeném případě se rovněž zohlední mezní hodnoty znečišťujících látek a jakýkoliv nepříznivý dopad na životní prostředí

nebo lidské zdraví.

Zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadu a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018. Článkem 5 zákona se stanoví, že ministr pro ekologickou transformaci a demografickou výzvu může stanovit zvláštní kritéria, která musí splňovat některé odpady, které byly podrobeny procesu využití, včetně recyklace, aby přestaly být považovány za odpad. Za tímto účelem zohlední předběžná studie, kterou vypracovala Komise pro koordinaci nakládání s odpady zřízená Evropskou unií, použitelná judikatura, případně zásady předběžné opatrnosti a prevence a veškeré nepříznivé dopady výsledného materiálu a v případě potřeby vhodnost zahrnutí mezních hodnot pro znečišťující látky.

Je třeba poznamenat, že stejný přístup přijatý novou směrnicí pro vývoj na úrovni Evropské unie a na vnitrostátní úrovni je ten, který byl ve Španělsku uplatňován při provádění článku 5 zákona č. 7/2022 ze dne 8. dubna, a to prostřednictvím ministerských nařízení o stavu, kdy odpad přestává být odpadem.

V článku 5 zákona byl však doplněn pojem „v přípravě“ spolu s látkami a předměty, které jsou výsledkem využití, aby byl uveden do souladu s terminologií právních předpisů týkajících se výrobků, a zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES.

Článkem 5.3 zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 se upravují podmínky pro případy, kdy na úrovni Evropské unie nebo na vnitrostátní úrovni nebyla stanovena žádná zvláštní kritéria pro určení, kdy odpad přestává být odpadem. Příslušné regionální orgány mohou do povolení udělených v souladu s článkem 33 zákona zahrnout, že odpad využitý v zařízení na jejich území přestává být odpadem, aby mohl být využit při určité činnosti nebo průmyslovém procesu, pokud jsou splněny podmínky tohoto článku.

Stejně tak zákon 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 obsahuje požadavek, že nový materiál, který přestal být odpadem, musí nejprve splňovat požadavky článku 5.1 týkající se stavu, kdy odpad přestává být odpadem, a poté předpisy týkající se výrobků a chemických látek a směsí a právní předpisy týkající se uvádění určitých výrobků na trh.

II

Pokud jde o plastové odpady, na úrovni Evropské unie jmenovala Evropská komise Společné výzkumné středisko (dále jen „SVS“), aby prozkoumalo navrhovaná kritéria určující, kdy odpad přestává být odpadem, pro určité plastové odpady, termoplasty, a aby zahrnovalo všechny základní informace nezbytné k zajištění souladu s podmínkami článku 6 rámcové směrnice o odpadech. Tato studie, která byla zveřejněna v roce 2014, byla vypracována s příspěvky odborníků z členských států a zúčastněných stran. Zaměřila se konkrétně na mechanické úpravy (nikoli tepelné, chemické nebo kombinované procesy) a v příloze VI navrhla řadu kritérií pro uplatňování stavu, kdy odpad přestává být odpadem, na termoplasty, s výjimkou termosetových plastů. Navzdory zveřejnění této studie Evropská komise dosud neprovedla žádnou legislativní iniciativu, která by stanovila tato kritéria pro tok plastového odpadu na evropské úrovni.

Následně počátkem roku 2018 přijala Evropská komise v rámci prvního akčního plánu pro oběhové hospodářství „Evropskou strategii pro plasty v oběhovém hospodářství“, která se konkrétně zabývá aspekty návrhu, výroby a používání plastů, jakož i odděleným sběrem a současnými možnostmi dosažení odpovídajícího zpracování tohoto druhu odpadu. Strategie kromě seznamu konkrétních opatření zdůrazňuje potřebu snížit nežádoucí dopady na společnost a životní prostředí vyplývající z používání plastů a plastového odpadu a zahrnuje cíl dosáhnout každoročně 10 milionů tun recyklovaných plastů, a to od nynějška do roku 2025, pro výrobu nových výrobků, a tím podpořit recyklaci plastového odpadu v Evropské unii.

V rámci této strategie byla přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí. Cílem je přejít k oběhovému hospodářství v odvětví plastů a bojovat proti znečištění moří způsobenému plasty. Ve Španělsku byla tato směrnice provedena do právního řádu zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022. Konkrétně hlava V zavádí opatření ke snížení spotřeby některých plastových výrobků a v souvislosti s odpady obsahujícími tento materiál zdůrazňuje řádné nakládání s nimi.

III

Pojem „plast“ zahrnuje širokou škálu materiálů, které sdílejí opakování struktur nazývaných monomery ve formě dlouhých řetězců. Z hlediska této základní jednotky je elementárním základem každého plastu jak polymer (monomerní řetězec), tak všechny chemické látky, které se k němu přidávají, aby mu dodaly různé vlastnosti. V závislosti na těchto vlastnostech mohou být plasty použity mimo jiné jako izolační, tepelné, konstrukční, odlehčovací a ochranné materiály. Díky své uznávané funkčnosti, univerzálnosti a ceně plastů nalézají mnoho aplikací v různých oblastech od každodenního i domácího použití kontejnerů a obalů až po použití ve stavebnictví, automobilovém průmyslu, strojírenství, elektronice, zemědělství, textiliích, nábytku atd. Pokud jde o objem, poptávka po plastech pro použití v obalech je nejvyšší než u jiných použití.

Právě proto, že má tak rozmanité vlastnosti a používá se v tolika různých aplikacích, je použití plastů tak rozšířené, a proto je objem výroby plastového odpadu velmi důležitý a jeho trend v posledních letech roste. Kromě své rozmanitosti se plasty vyznačují velmi různorodým rozsahem životnosti každého výrobku, který se může pohybovat od minut u některých spotřebních výrobků až po mnoho let ve výrobcích používaných mimo jiné ve stavebnictví nebo ve strojích. Tento aspekt také výrazně ovlivňuje tok odpadu, stejně jako přítomnost určitých chemických látek nebo směsí v některých z nich.

Otázka chemických látek nebo směsí v plastovém odpadu je nepochybně nesmírně důležitá pro ochranu životního prostředí a lidského zdraví. Z tohoto důvodu nedávno zjistila rostoucí poptávku ze strany veřejnosti, aby vyřešila jak problém spojený s přímým znečištěním, tak zavedení nejvhodnějších způsobů nakládání s tímto tokem odpadů. V tomto ohledu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách požaduje, aby odpad sestávající z jakékoli látky uvedené v příloze IV, obsahující nebo kontaminovaný touto látkou v koncentracích vyšších, než jsou koncentrace stanovené v uvedené příloze, byl odstraněn nebo využit prostřednictvím určitých postupů zpracování zajišťujících zničení nebo nevratnou přeměnu obsahu perzistentních organických znečišťujících látek, pokud recyklace není možná. Kromě toho se použijí ustanovení týkající se výroby, uvádění na trh a používání těchto látek v předmětech vyrobených z plastů, které získávají status, kdy odpad přestává být odpadem.

Pokyny pro řádné nakládání s toky odpadů s perzistentními organickými znečišťujícími látkami byly vypracovány jak na základě Basilejské úmluvy, tak z několika členských států. V roce 2019 zveřejnila Evropská komise ambiciózní studii zaměřenou na revizi limitů stanovených v přílohách IV a V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019. V této studii je zdůrazněno, že obecně lze demontáž a mechanickou separaci realizovat jako účinný první krok ke snížení množství odpadu obsahujícího perzistentní organické znečišťující látky, které se vrací do výrobních cyklů. Tyto úpravy jsou více zavedeny pro odpadní elektrická a elektronická zařízení, zatímco u jiných toků, jako jsou vozidla mimo provoz a stavební a demoliční odpad, existují praktičtější překážky. V ideálním případě by se třídění odpadu s perzistentními organickými znečišťujícími látkami ze zbývajících podskupin mělo uskutečnit co nejdříve v rámci řetězce zpracování odpadů.

Jakmile se stane odpadem, úspěch recyklace z tohoto toku se velmi liší v závislosti na druhu odpadu a jeho původu. Podle vlastních údajů Evropské komise se v Evropě každoročně sbírá více než 27 milionů tun plastového odpadu. Z tohoto ročního množství je méně než jedna třetina určena pro recyklační zařízení, zatímco velké objemy končí na skládkách, jsou spalovány nebo jsou vyváženy. Evropská komise stanovila, že do roku 2030 musí každý členský stát dosáhnout 55 % recyklace plastových obalových odpadů.

IV

Ve Španělsku se musí rozlišovat mezi výrobou plastů nebo plastových výrobků, tzv. zpracovatelským průmyslem, a dalšími subjekty, které se podílejí na oběhu těchto materiálů, pokud se stanou odpadem: správci plastového odpadu.

Když jsou plastové výrobky uvedeny na trh, bez ohledu na to, že jejich životnost může být velmi různá, stanou se nakonec odpadem. Poté musí být v souladu se zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 zpracovány v zařízeních, která jsou pro takové zpracování výslovně oprávněna. V tomto toku je běžné, že před zpracováním pro konečné využití procházejí plastovým odpadem i jiní správci, kteří obvykle provádějí alespoň jednu klasifikaci. A konečně, řádně zpracovaný odpad může být použit přímo jako surovina, kterou zpracovatelský průmysl začleňuje do výroby nových plastových výrobků, ať už hotových nebo polotovárů, což představuje model oběhového hospodářství.

V této souvislosti je pro uplatnění právního pojmu „stav, kdy odpad přestává být odpadem“ nezbytné, aby plastový odpad před svým konečným využitím prošel jedním nebo více zpracovatelskými zařízeními. Tzv. postindustriální odpad (nebo také předspotřební odpad) je však z tohoto pojmu vyloučen a je zahrnut do pojmu „vedlejší produkt“, jak je vymezen v článku 4 zákona č. 7/2022 ze dne 8. dubna 2022. Tento druh odpadu zahrnuje vše, co vzniká jako odpad z výroby plastových výrobků (zbytky, odřezky, nevyhovující výrobky atd.), který vzniká v samotném závodě a který je přímo začleněn do zpracovatelského průmyslu a který se navíc vyznačuje tím, že se nedostane k žádnému konečnému spotřebiteli, protože je omezen na průmyslové prostředí.

Na evropské úrovni přijala Evropská komise některá nařízení týkající se stavu, kdy odpad přestává být odpadem, ale žádné z nich se netýká plastů, takže neexistuje jednotný regulační rámec pro všechny členské státy. V souladu s technickou studií SVS zveřejnilo svá kritéria pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, pouze Portugalsko.

Vzhledem k významu tohoto toku odpadů a neexistenci právní úpravy na úrovni EU se proto považuje za nezbytné mít k dispozici zvláštní vnitrostátní předpisy, které mohou být uplatňovány. Přímým přínosů tohoto nařízení je několik. Patří mezi ně: motivace ke zvýšení objemu tříděného a účinného sběru tohoto druhu odpadu; zvýšení míry recyklace; zavedení lepšího způsobu zpracování odpadů a lepší kontroly kvality surovin získaných prostřednictvím vhodných postupů zpracování.

Rozlišením mezi odpadem a plastovými výrobky, a tedy i mezi předpisy, které je upravují, se navíc zvyšuje právní jistota. Pokud materiál z odpadu splňuje odpovídající požadavky, přestane být odpadem. Předpisy týkající se odpadů, jako je zákon 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 nebo královský č. 553/2020 ze dne 2. června 2020, které upravují přepravu odpadů na

území státu, se proto na ně nevztahují, což znamená snížení administrativních formalit. Tato změna je možná, protože nové materiály jsou na rozdíl od odpadu bezpečné z hlediska životního prostředí a lidského zdraví.

V

Toto ministerské nařízení se skládá z osmi článků, doplňujícího ustanovení, přechodného ustanovení a dvou závěrečných ustanovení. Obsahuje čtyři přílohy. Účelem tohoto nařízení je stanovit kritéria, která přestávají být odpadem, konkrétně pro odpady z termoplastů, které jsou mechanicky zpracovávány a budou platné pro celé území státu, jak je stanoveno v článku 5 zákona 7/2022 ze dne 8. dubna. Tato kritéria jsou stanovena na základě výše uvedeného technického dokumentu vypracovaného Společným výzkumným střediskem.

Do oblasti působnosti tohoto nařízení proto spadá pouze mechanicky upravený odpad z termoplastů, nikoli jiné toky odpadů, například chemické úpravy, kterým může být tento tok odpadů podroben. Vyloučen je také odpad z termoplastů, tj. plastový odpad, který po zahřátí a následném chlazení nelze přetavit nebo přetvarovat.

V článku 3 a následujících článcích toto nařízení upravuje kritéria vztahující se ke stavu, kdy odpad přestává být odpadem, a postup při ověřování shody prostřednictvím systémů řízení, kritéria kvality, která musí výsledný materiál po využití splňovat v souladu s platnými normami pro výrobky, a povinnosti, které musí plnit správci odpadů.

Jako nástroj k zajištění složité problematiky přítomnosti perzistentních organických znečišťujících látek v některých tocích plastových odpadů se navrhuje rozlišovat dvě úrovně. Na jedné straně pro ty kanály, u nichž je větší jistota, že neobsahují perzistentní organické znečišťující látky a nebezpečné látky, usnadnit sledovatelnost tím, že se zajistí původ přijatých odpadů, zájemců o status konce odpadu a zajistí se, že jsou zpracovávány odděleně, aniž by byly smíchány s odpady jiného původu, a to u všech zúčastněných zprostředkujících subjektů. A konečně, když se tento odpad z betonu, identifikovatelného a dohledatelného původu dostane ke konečnému rekuperátoru, zajistí tuto výsledovatelnost jednoduše prostřednictvím prohlášení o shodě vydaného v každé zásilce materiálu získaného v zařízení tohoto zařízení.

Na druhou stranu u odpadů z toků nebezpečných odpadů, odpadních elektrických a elektronických zařízení, vozidel s ukončenou životností a stavebních a demoličních odpadů, u nichž je známa přítomnost nebezpečných látek a perzistentních organických znečišťujících látek, a u ostatních toků odpadů, u nichž lze tyto látky zjistit, musí být původ odpadu rovněž jednoznačně určen a s odpady musí nakládat odděleně od výše uvedených odpadů všichni správci odpadu zapojení do řetězce až do doby, než se dostanou ke konečnému zpracovateli. Tím není dotčena konkrétní dekontaminace těchto odpadů v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019. Nástin důsledků tohoto nařízení pro podskupiny plastového odpadu a plastů a postupy, které se mají používat případ od případu, byl zařazen do přílohy IV jako vodítko.

Ke každé přepravě recyklovaného plastového materiálu, který splňuje kritéria pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, článku 3, a proto již není považován za odpad, musí být přiloženo odpovídající prohlášení o shodě v souladu s článkem 5 a v souladu s obsahem a údaji uvedenými v příloze III v závislosti na následném určení tohoto materiálu. Konečně, odpad z termoplastů zpracovaný v souladu s ustanoveními této vyhlášky musí být po konečném využití použit přímo ve zpracovatelském průmyslu. Základní otázka, zda výsledný materiál přestává být odpadem, nespočívá ve fyzickém formátu získaných materiálů, ale v jeho schopnosti být přímo využitelný a schopný nahradit původní plastovou surovinu ve zpracovatelském průmyslu různých plastových výrobků.

Vzhledem k tomu, že použití jako materiálu určeného pro styk s potravinami již bylo vymezeno a uzákoněno evropskými právními předpisy, budou se na zpracovaný odpad z termoplastů určený k tomuto konkrétnímu účelu vztahovat zvláštní ustanovení nařízení Komise (ES) 2022/1616 ze dne 15. září 2022 o materiálech a předmětech z recyklovaných plastů určených pro styk s potravinami a o zrušení nařízení (ES) č. 282/2008, spolu s dalšími ustanoveními v tomto ohledu stanovenými ostatními evropskými normami. Z tohoto důvodu je

třeba rozlišit dvě následující místa určení v rámci tohoto ministerského řádu, ačkoli oba typy materiálů jsou rovněž kandidáty na odpovídající status, kdy odpad přestává být odpadem. Na jedné straně ty, které mají přijít do styku s potravinami, které musí splňovat požadavky stanovené platnými evropskými předpisy, jakož i na vnitrostátní úrovni královský výnos č. 846/2011 ze dne 17. června, kterým se stanoví podmínky, které musí splňovat suroviny z recyklovaných polymerních materiálů pro použití v materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami. A na druhé straně pro všechny ostatní mechanicky upravené termoplastové materiály určené pro zpracovatelský průmysl pro výrobu jakéhokoli jiného typu plastového výrobku, který musí splňovat platné právní předpisy nebo technické specifikace požadované uživatelem.

V důsledku toho budou ostatní odpady z termoplastů, které nejsou uvedeny v příloze I, jakož i mechanicky zpracovávané plastové odpady, které nesplňují ostatní stanovená kritéria, nadále považovány za odpad ve smyslu zákona 7/2022 ze dne 8. dubna, a musí být proto nakládány v souladu s právním režimem zavedeným tímto zákonem. Nebo pokud je zařízení určené k využití energie, musí splňovat ustanovení kapitoly IV královského výnosu 815/2013 ze dne 18. října 2013, kterým se přijímá nařízení o průmyslovém znečištění a provádí se zákon 16/2002 ze dne 1. července 2002 o integrované prevenci a omezování znečištění, a to k zajištění úrovně ochrany životního prostředí stanovené v těchto předpisech.

Jakmile toto nařízení vstoupí v platnost, možnost jeho použití správci plastového odpadu je dobrovolná. Pokud však chce konečný správce uvést upravený odpad z termoplastů na trh jako výrobek, musí tuto normu dodržovat. Aby bylo možné zjistit, zda správce plastového odpadu tuto normu přijme, je nezbytné, aby tito manažeři sdělili tuto normu příslušnému regionálnímu správnímu orgánu. Musí proto zaslat sdělení krajskému správnímu orgánu, který udělil schválení zařízení v souladu se zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022, s minimálním obsahem uvedeným v příloze II.

Kritéria určující, kdy odpad přestává být odpadem, budou závazná pouze v členském státě, který je zavedl, jak uvádí Evropská komise. Pokud je materiál dovezen do Španělska, nemají španělské orgány povinnost přijmout klasifikaci materiálu jako materiálu, který není odpadem, na základě kritérií země původu. V případě vývozu, pokud země určení předem výslovně nesouhlasila s tím, že přijme takovou klasifikaci jako výrobku, zásilka bude provedena v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů. V každém případě, je-li země původu nebo určení třetí země, tj. země, která není členem Evropské unie, musí být přeprava provedena v souladu s výše uvedeným nařízením.

VI

Tento zákonný předpis splňuje zásady řádné regulace stanovené v článku 129 zákona 39/2015 ze dne 1. října 2015 o společných správních postupech ve veřejné správě. V souladu se zásadami nezbytnosti a účinnosti toto nařízení vychází z odpovídající ochrany lidského zdraví a životního prostředí, což usnadňuje návrat do výrobního cyklu plastových výrobků pouze těch bezpečných materiálů, které splňují specifikace požadované pro následné použití. Navíc je tento předpis založen na jasné identifikaci cílů a vzhledem k vysoce technické povaze stanovených požadavků se považuje za vhodný nástroj k jejich dosažení.

Toto pravidlo je v souladu se zásadou proporcionality, neboť upravuje základní aspekty sledovaného účelu, a sice určení, kdy některé plastové odpady, které byly mechanicky a řádně zpracovány, již nemohou být považovány za odpad v souladu se zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022, spolu s nezbytnými povinnostmi výrobce nebo dovozce.

V souladu se zásadou právní jistoty je toto pravidlo v souladu se zbytkem vnitrostátního právního řádu, zejména se zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech, který zavádí určitá specifika pro stav, kdy odpad přestává být odpadem. Poskytuje také větší právní jistotu, neboť zavádí stabilní, předvídatelný,

integrováný a jistý regulační rámec vyjasněním nezbytných kritérií pro odpad, aby přestal být považován za odpad a začal být využíván jako výrobek. V důsledku toho usnadňuje činnost a rozhodování dotčených odvětví.

Rovněž dodržuje zásadu transparentnosti, neboť byly pečlivě dodrženy veškeré postupy veřejného informování a provádění slyšení.

Konečně pak při uplatňování zásady účinnosti zajišťuje tato norma maximální účinnost při dosahování svých cílů s nejnižšími možnými náklady na její uplatňování a nepředstavuje administrativní zátěž.

Při vypracování tohoto nařízení byly konzultovány autonomní oblasti a subjekty zastupující dotčené sektory; rovněž prošlo veřejným informačním řízením a bylo předloženo Koordinační komisi pro odpady a Poradnímu výboru pro životní prostředí v souladu s ustanoveními zákona 27/2006 ze dne 18. července 2006 o právech na přístup k informacím, účasti veřejnosti a přístupu ke spravedlnosti ve vztahu k životnímu prostředí.

Toto nařízení bylo podrobeno postupu při poskytování informací o technických předpisech uvedených v královském výnosu 1337/1999 ze dne 31. července 1999, kterým se řídí poskytování informací v oblasti technických předpisů a norem a předpisů pro služby informační společnosti, aby tak byla splněna ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

Toto nařízení oznámilo ministerstvo průmyslu, obchodu a cestovního ruchu Světové obchodní organizaci, konkrétně Výboru pro technické překážky obchodu.

Pravomoc k provedení tohoto nařízení je stanovena v článku 5 zákona č. 7/2022 ze dne 8. dubna a jeho ústavním základu v čl. 149 odst. 1 bodě 23 španělské ústavy, který přiznává státu výlučnou pravomoc v oblasti základních právních předpisů o ochraně životního prostředí, aniž jsou dotčeny pravomoci autonomních společenství stanovit dodatečné normy ochrany.

Z tohoto důvodu, s předchozím souhlasem ministra financí a státní služby, se souhlasem Státní rady, stanovím:

Článek 1. *Cíl a oblast působnosti.*

1. Účelem tohoto usnesení je stanovit kritéria pro určení, kdy odpad z termoplastů, který je mechanicky zpracován a následně určen pro výrobu plastových výrobků, přestává být odpadem podle zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadu a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství.
2. Odpady z termoplastů, které nejsou v souladu s ustanoveními této vyhlášky, budou považovány za odpad a budou využity nebo odstraněny v souladu se zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 a všemi dalšími pravidly, která se na něj vztahují.
3. Kritéria stanovená v tomto nařízení se vztahují na celé španělské území.

Článek 2. *Definice.*

Pro účely tohoto nařízení se kromě definic uvedených v zákoně č. 7/2022 ze dne 8. dubna používají následující definice:

- a) „obchodník“: každá fyzická nebo právnická osoba, která se podílí na nákupu recyklovaného plastového materiálu, který přestal být odpadem v souladu s tímto nařízením, a do následného prodeje podnikům na výrobu plastových výrobků, i když jej fyzicky nevlastní;
- b) „neplastová složka“: jakýkoli materiál jiné povahy než polymery a chemické přísady, které jsou součástí určitého plastového odpadu nebo recyklovaného plastového materiálu;
- c) „zásilka“: šarže recyklovaného plastového materiálu, která je výrobcem určena jinému držiteli a která může být obsažena v jedné nebo více přepravních jednotkách, jako jsou kontejnery.
- d) „dovozce“: jakákoli fyzická nebo právnická osoba vnášející recyklovaný plastový materiál, který přestal být odpadem podle tohoto nařízení, do Španělska, buď z členského státu Evropské unie, nebo ze třetí země;

- e) „vizuální kontrola“: kontrola veškerého plastového odpadu nebo recyklovaného plastového materiálu za použití zraku nebo jiných smyslů nebo jakéhokoli nesespecializovaného zařízení;
- f) „šarže“: jednotka recyklovaného plastového materiálu stejné kvality, která byla vyrobena v téže čistírně a kde se ověřují požadavky stanovené v bodě 3 přílohy I;
- g) „recyklovaný plastový materiál“: materiál získaný z odpadu z termoplastů, který prochází mechanickým zpracováním v oprávněných zařízeních pro nakládání, považovaných za konečné zpracování, které je v souladu s ustanoveními této normy a přestává být považován za odpad pro účely zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022;
- h) „kvalifikovaný personál“: osoba, která může na základě zkušeností nebo školení řádně prozkoumat a posoudit vlastnosti plastového odpadu i recyklovaného plastového materiálu;
- i) „držitel“: fyzická nebo právnická osoba, která je držitelem recyklovaného plastového materiálu;
- j) „výrobce“: oprávněný správce odpadu, který provádí konečné zpracování za účelem získání materiálu s určitými vlastnostmi a který jej poprvé převádí jako recyklovaný plastový materiál, který přestal být odpadem;
- k) „plastový odpad“: výrobek, který je vyroben z plastu nebo obsahuje plasty, který je zlikvidován nebo má být odstraněn nebo musí být odstraněn. Tento pojem zahrnuje postindustriální odpad a odpad od konečného spotřebitele, a to jak nezpracované, tak zpracované odpady;
- l) „odpad z termoplastů“: plastový odpad, který může při zahřívání tát a při ochlazování tvrdnout, přičemž tyto vlastnosti jsou vratné.

Článek 3. *Kritéria vymezující, kdy odpad přestává být odpadem.*

- Recyklovaný plastový materiál určený k výrobě plastových výrobků přestává být odpadem v okamžiku, kdy opustí prostory výrobce do prostor držitele a splňuje tyto požadavky:
 - odpadem z termoplastů určeným k zpracování je odpad, který splňuje kritéria odstavce 1 přílohy I;
 - odpad z termoplastů prošel jedním nebo více způsoby využití v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 2 přílohy I;
 - recyklované plastové materiály splňují kritéria stanovená v odstavci 3 přílohy I, a případně článku 4;
 - výrobce nebo dovozce splnil povinnosti stanovené v článcích 5, 6 a 7.
- V oblasti dovozu recyklovaného plastového materiálu se podle potřeby použije článek 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů.
- Fyzické nebo právnické osoby, které si přejí získat recyklovaný plastový materiál, musí tuto normu splňovat a informovat autonomní společenství, kde se nachází konečné zpracovatelské zařízení, které získává recyklovaný plastový materiál, že tato kritéria jsou splněna před skutečným první zásilkou. Toto sdělení se provádí prostřednictvím žádosti adresované příslušnému regionálnímu orgánu, který tomuto zařízení udělil schválení, včetně alespoň obsahu uvedeného v příloze II.

Článek 4. *Recyklovaný plastový materiál určený pro výrobu materiálů určených pro styk s potravinami.*

Aniž je dotčeno splnění kritérií uvedených v článku 3, pokud byl recyklovaný plastový materiál získán v souladu s nařízením Komise (EU) 2022/1616 ze dne 15. září 2022 o materiálech a předmětech z recyklovaných plastů určených pro styk s potravinami a o zrušení nařízení (ES) č. 282/2008, má se za to, že dosáhl stavu, kdy odpad přestává být odpadem.

Článek 5. *Prohlášení o shodě.*

1. Výrobce nebo dovozce vydá pro každou zásilku recyklovaného plastového materiálu, který již není odpadem, prohlášení o shodě podle příslušného vzoru v příloze III.
2. Výrobce, dovozce nebo obchodník předá prohlášení o shodě dalšímu držiteli zásilky recyklovaného plastového materiálu.
3. Výrobce, dovozce a obchodník uchovává kopii prohlášení o shodě po dobu nejméně tří let od data vydání, přičemž ji dává k dispozici příslušným orgánům na požádání.
4. Prohlášení o shodě může být vydáno jakýmkoliv způsobem, v tištěné nebo elektronické podobě, pokud tak může být zaručena jeho pravost, integrita jeho obsahu a jeho čitelnost počínaje datem vydání a po celou dobu uchovávání.
5. Prohlášení o shodě musí být přiloženo ke každé zásilce. Pokud je zásilka rozdělena do více přepravních jednotek, musí mít každá z nich kopii prohlášení o shodě.

Článek 6. Systém řízení.

1. Výrobce zavede systém řízení, prostřednictvím kterého lze prokázat splnění kritérií uvedených v článku 3.
2. Tento systém řízení zahrnuje řadu zdokumentovaných postupů pro každý z těchto aspektů:
 - a) kontrola při přejímce odpadu z termoplastů, který prochází operací zpětného získání, jak je uvedeno v odstavci 1 přílohy 1;
 - b) sledování požadavků na proces a zpracování popsaných v odstavci 2 přílohy I;
 - c) kontrola kvality získaného materiálu, jak je stanoveno v odstavci 3 přílohy I (včetně odběru vzorků a analýzy);
 - d) připomínky dalšího držitele ke splnění požadavků výsledného materiálu;
 - e) zaznamenávání výsledků kontrol provedených podle dílčích písmen a) až c);
 - f) přezkoumání a aktualizace systému řízení a
 - g) školení zaměstnanců.
3. Systém řízení rovněž zahrnuje zvláštní požadavky na kontrolu kritérií stanovených v příloze I.
4. Systém řízení zahrnuje metodiku návrhu odběru vzorků a odběru vzorků pro materiál vzniklý výtěžností v souladu s technickými normami UNE-CEN/TS 16011:2015 EX. Plasty. Recyklované plasty. Příprava vzorků a norma PD CEN/TS 16010:2020, Plasty. Recyklované plasty. Postupy odběru vzorků pro zkoušení plastového odpadu a recyklátů v jeho nejaktuálnějším a aktuálním znění.
5. Subjekt posuzování shody akreditovaný k provádění takové certifikace v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93, osvědčí, že systém řízení zavedený výrobcem splňuje požadavky tohoto článku.
6. Výrobce na požádání umožní příslušným orgánům přístup do jeho systému řízení a odpovídajících záznamů.
7. Pokud některý ze způsobů zpracování dříve uvedených v odstavci 2 přílohy I provádí jiný správce odpadu než producent, výrobce zajistí, aby správce zavedl systém řízení, který zajistí dodržování požadavků stanovených v tomto článku.
8. Dovozece požádá své dodavatele, aby zavedli systém řízení, který splňuje požadavky odstavců 2, 3 a 4. Tento systém řízení je certifikován subjektem posuzování shody akreditovaným k provádění takové certifikace v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008.

Článek 7. *Další povinnosti výrobce a dovozce.*

1. Jako správce odpadů uvede výrobce také do svého chronologického spisu podle článku 64 zákona č. 7/2022 ze dne 8. dubna tyto informace:

- a) číslo šarže,
- b) datum odeslání šarže,
- c) identifikace klienta a
- d) prodané množství.

Kromě toho musí výrobce ve výroční zprávě podle čl. 65 odst. 1 zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 uvést informace o množství recyklovaného plastového materiálu, který je uváděn na trh jako výrobek, a o jeho místě určení.

2. Pro každou šarži uchovává výrobce po dobu nejméně tří let informace ověřující soulad s požadavky stanovenými v příloze I.

3. Pro každou dovezenou šarži uchovává dovozce po dobu nejméně tří let informace ověřující soulad s požadavky stanovenými v příloze I.

Článek 8. *Povinnosti správců odpadů, kteří zasahují před producentem.*

V zájmu zajištění maximální sledovatelnosti zajistí správce odpadu, aby se s plastovým odpadem pocházejícím mimo jiné z toků nebezpečných odpadů, odpadu z elektrických a elektronických zařízení, vozidel s ukončenou životností nebo stavebních a demoličních odpadů nakládalo v jeho zařízení odděleně a aby nebyly smíchány s jinými plastovými odpady z jiných zdrojů.

Jediné dodatečné ustanovení. Kódování způsobu využití v oprávněných správců odpadu, kteří dodržují toto nařízení.

U všech konečných správců, kteří oznámili příslušnému orgánu autonomního společenství splnění tohoto nařízení v souladu s čl. 3 odst. 2, musí schválení jejich zařízení zahrnovat konečné využití plastového odpadu kodifikovaného jako „R0307 Recyklace organického odpadu pro výrobu materiálů nebo látek“.

Jediné přechodné ustanovení. Přechodný režim.

Správci a vlastníci zpracovatelských zařízení, kteří mají povolení udělené autonomními společenstvími k získávání recyklovaných plastů jako produktu, musí požádat o jejich přizpůsobení právním požadavkům tohoto ministerského nařízení do tří měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Ve výše uvedených případech a po 18 měsících ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost může být jako výrobek uváděn na trh pouze recyklovaný plastový materiál, který je v souladu s ustanoveními tohoto ministerského nařízení. Tato

lhůta se zkracuje na tři měsíce v případech, kdy provozovatelé a zařízení uvedená v předchozím pododstavci nepožádali o úpravu svého povolení.

První závěrečné ustanovení. *Přidělení pravomocí.*

Tato vyhláška se vydává na základě ustanovení čl. 149 odst. 1 bodu 23 španělské ústavy, která uděluje státu výlučnou jurisdikci nad základními právními předpisy o ochraně životního prostředí, aniž by byly dotčeny pravomoci autonomních společenství přijímat dodatečná ustanovení o ochraně.

Druhé závěrečné ustanovení. *Vstup v platnost.*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátého dne po jeho vyhlášení v „Úředním věstníku státu“.

V Madridu, dne 9. června 2023 – Třetí místopředsdkyně vlády a ministryně pro ekologickou transformaci a demografické výzvy Teresa Ribera Rodríguez.

PŘÍLOHA I

Kritéria vymezující, kdy odpad přestává být odpadem

1. Povolené odpady z termoplastů ke konečnému využití

Musí být splněny následující požadavky:

Kritéria	Požadavky na kontrolu
1. Jako vstupy pro toto zpracování jsou povoleny pouze odpady s následujícími kódy Evropského katalogu odpadů (EWC): a) V rámci odpadu od konečného spotřebitele: 07 02 13 Plastový odpad (z výroby, přípravy, distribuce a použití plastů, syntetického kaučuku a umělých vláken) 12 01 05 Plastové štěpky a ořepky (z lisování a fyzikální a mechanické povrchové úpravy kovů a plastů) b) V rámci odpadu od konečného spotřebitele: 02 01 04 Plastový odpad kromě obalů (ze zemědělství, zahradnictví, akvakultury, lesnictví, myslivosti a rybolovu) 15 01 02 Plastové obaly (včetně komunálního selektivního sběru obalových odpadů), 15 01 10* Balíčky obsahující rezidua nebezpečných látek nebo jsou jimi kontaminované, (pouze jsou-li obaly vyrobeny z plastu) 16 01 19 Plast (ze zpracování samohybných dopravních prostředků na konci životnosti nebo údržbových a opravárenských procesů) 17 02 03 Plast (ze stavebního a demoličního odpadu) 19 12 04 Plast a kaučuk (v případě plastů ze zařízení na mechanické zpracování odpadů) ⁽¹⁾ 20 01 39 Plasty (ze samostatně sebraných podskupin (kromě těch, které jsou uvedeny v podkapitole 15 01)) Pokud jde o kapitoly 18 01 a 18 02, objasňuje se, že plastový odpad s kódy EWC 18 01 03* a 18 02 02*, jakož i kódy EWC 18 01 02, 18 01 04 a 18 02 03 by mohl být po dezinfekci rovněž považován za způsobilý odpad.	Přijímání plastového odpadu (nebo odvozených plastových podskupin) použitých při vstupu do zařízení musí být kontrolováno kvalifikovanými pracovníky, kteří jsou schopni prostřednictvím vizuální prohlídky a průvodní dokumentace rozpoznat, že odpad nesplňuje tato kritéria. V případě potřeby se provádějí laboratorní zkoušky v souladu s platnými právními předpisy pro stanovení nebezpečných vlastností odpadu.
2. Odpad z použitých výrobků osobní hygieny není způsobilý.	
3. Odpad klasifikovaný jako nebezpečný není přípustný, pokud se neprokáže, že po provedení nezbytného zpracování tyto odpady nevykazují žádné nebezpečné vlastnosti, jak je uvedeno v bodě 3 následujícího odstavce.	
4. Termosetový plastový odpad není přípustný.	

Kritéria	Požadavky na kontrolu
5. Plastové odpady (nebo odvozené plastové frakce) obsahující perzistentní organické znečišťující látky v koncentracích přesahujících zákonný limit stanovený v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (dále jen „POP“) nejsou přípustné. Pro účely styku s potravinami je specificky vyžadována nepřítomnost perzistentních organických znečišťujících látek a nepřítomnost jakýchkoli jiných znečišťujících látek, které nezaručují bezpečnost recyklovaného plastového materiálu.	Postup pro uplatňování požadavků na charakteristiku nebezpečnosti a přítomnosti perzistentních organických znečišťujících látek by měl být zdokumentován jako součást systému řízení a měl by být zkontrolován.

⁽¹⁾ Sdělení Komise 2018/C 124/01 uvádí, že kód EWC 19 12 04 může pocházet jak ze zařízení na zpracování odpadních elektrických a elektronických zařízení, tak z jiných typů zařízení provádějících mechanizované zpracování.

Plastový odpad (nebo podskupiny odvozené z plastů) obsahující perzistentní organické znečišťující látky v koncentracích přesahujících zákonem stanovený limit stanovený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (POP) není způsobilý.

Podskupiny plastů získaných z mechanizovaných čistíren odpadů určených k dosažení stavu, kdy odpad přestává být odpadem, se posuzují s cílem určit jejich vlastnosti nebezpečnosti. EWC 19 12 04 lze přiřadit podskupinám z plastů pouze v případě, že nebyly ověřeny žádné nebezpečné vlastnosti. Pro plastové podskupiny získané v zařízeních, která nezaručují neklasickou povahu odpadu, použije kód EWC 19 12 11* jiný odpad (včetně směsí materiálů) vzniklý mechanickým zpracováním odpadů obsahujících nebezpečné látky. Toto kritérium rozlišení mezi dvěma uvedenými kódy ERZ se použije ve všech mechanizovaných čistírnách bez ohledu na původ odpadu, který zpracovávají.

2. Zpracování odpadu z termoplastů

Odpad z termoplastů jak v zařízeních zpracovatelů odpadů před výrobcem, tak ve vlastních zařízeních výrobce, musí splňovat následující požadavky:

1. Skladovat odděleně od jakéhokoli jiného druhu odpadu. Neměly by být smíchány s jiným druhem odpadu.

2. Projít všemi mechanickými úpravami nezbytnými k zajištění toho, aby byly vhodné pro přímé použití při výrobě nových plastových výrobků (dokončených nebo polotovarů), včetně alespoň třídění a drcení. Kromě toho mohou být provedena jiná mechanická zpracování, která budou nezbytná v závislosti na typu plastového odpadu a následném použití, k němuž je určen, jako jsou: mechanické zmenšování velikosti laminováním nebo mikronizací, praním, odstředěním, sušením, filtrováním, aglomerací, extrudováním a tryskáním.

3. V případě odpadů uvedených v kritériu 3 odstavce 1 přílohy I musí být podle potřeby použita dekontaminační ošetření (stanovená případně jejich zvláštními předpisy), aby se vyloučily nebezpečnostní charakteristiky, které mohou představovat.

3. Požadavky na získaný recyklovaný plast

Kritéria	Požadavky na kontrolu
1. Pokud je to možné, musí být dostupné normy pro charakterizaci recyklovaného plastového materiálu, stanovené příslušnými technickými normami UNE-EN, použity v jejich nejaktuálnější a stávající verzi: - Pro polystyren: UNE-EN 15342 Plasty. Recyklované plasty. Charakterizace polystyrenových (PS) recyklátů - Pro polyethylen: UNE-EN 15344 Plasty. Recyklované plasty. Charakterizace polyetylenových (PE) recyklátů - Pro polypropylen: UNE-EN 15345 Plasty. Recyklované plasty. Charakterizace polyetylenových (PP) recyklátů - Pro poly(vinylchlorid): UNE-EN 15346 Plasty. Recyklované plasty. Charakterizace polyvinylchloridových (PVC) recyklátů - Pro poly(ethylenetereftalát): UNE-EN 15348 Plasty. Recyklované plasty. Charakterizace polyethylenetereftalátových (PET) recyklátů Neexistuje-li technická norma pro charakterizaci, musí získaný materiál splňovat technické specifikace zákazníka pro přímé použití ve zpracovatelském průmyslu, a to buď pro výrobu materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami, nebo pro výrobu jakéhokoli jiného plastového výrobku.	Ověření shody s platnými právními předpisy, příslušnou normou nebo specifikací každé šarže zásilky provádějí kvalifikovaní pracovníci. Jakost produktu se ověřuje: - Vizuální kontrola. - Fyzikálně-chemická charakteristika: provádění laboratorních zkoušek uvedených v platných právních předpisech pro každý typ recyklovaného plastu nebo v technických specifikacích a zvláštních průmyslových normách pro účely, pro které je recyklovaný plast určen. Další laboratorní testy mohou být také nezbytné v souladu s dodatečnými specifikacemi zákazníka. V přiměřených intervalech a s výhradou přezkumu v případě významných změn v provozním procesu se analyzují reprezentativní vzorky každého typu recyklovaného plastu. Stanoví se vhodná četnost odběru vzorků s přihlédnutím k těmto faktorům: - Očekávaná variabilita (např. na základě historických výsledků). - Inherentní riziko změny kvality plastového odpadu při vstupu do zařízení, kde se provádí mechanické zpracování, zejména vysoký průměrný obsah plastů obsahujících nebezpečné látky. - Inherentní přesnost metody odběru vzorků. - Blízkost výsledků k limitům koncentrace, z nichž je materiál považován za nebezpečný nebo jeho uvádění na trh je omezeno. - Blízkost výsledků obsahu neplastových složek ve vztahu k maximálnímu limitu 2 % celkového recyklovaného plastového materiálu v sušině. Reprezentativní vzorky se získávají v souladu s postupy odběru vzorků popsány v příručce postupů, které musí být co nejpodrobnější (používaná metodika výběru, periodicitu, velikost, typ a počet vzorků, statistický přístup atd.).
2. Obsah neplastových složek musí být nejvýše 2 % hmotnostních sušiny. Pro účely styku s potravinami je výslovně vyžadována nepřítomnost neplastových složek, nepřítomnost cizích těles a nepřítomnost plastových textilních vláken. Kromě toho nesmí v závislosti na žádosti, pro kterou je určena, a v souladu s technickými specifikacemi zákazníka obsahovat jiné plastové součásti/polymery než ty, které jsou vyráběny, v souladu s množstvím/omezením stanovenými v těchto specifikacích.	Kvalifikovaný personál by měl být vyškolen o možných druzích kontaminace v toku plastového odpadu, jakož i o konstrukčních částech nebo vlastnostech, které umožňují vizuální rozpoznání těchto znečišťujících látek. Postup pro ověření souladu s technickými specifikacemi vztahujícími se na daný materiál musí být zdokumentován jako součást systému řízení a musí být k dispozici pro audit.

Kritéria	Požadavky na kontrolu
3. Výsledný materiál nesmí být klasifikován jako nebezpečný v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení CLP). Omezení uvádění na trh látek vzbuzujících mimořádné obavy, které splňují kritéria článku 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 (nařízení REACH), se neuplatňují, pokud nepodléhají povolení nebo výjimce podle ustanovení tohoto nařízení. Musí být v souladu s ostatními prováděcími ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008. Musí dodržovat zákazy nebo omezení používání nebo uvádění perzistentních organických znečišťujících látek na trh stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019. Podle stávajících předpisů se pro účel styku s potravinami vyžaduje nepřítomnost perzistentních organických znečišťujících látek ve výsledném materiálu.	Podléhají kvalitativní a kvantitativní charakterizaci, která ověří soulad s těmito požadavky a s ustanoveními nařízení CLP, REACH a POP. Kromě kvantitativní charakterizace musí být všechny šarže záskyly vizuálně kontrolovány kvalifikovaným personálem. Kvalifikovaný personál by měl být vyškolen o možných druzích kontaminace v toku plastového odpadu, jakož i o konstrukčních částech nebo vlastnostech, které umožňují vizuální rozpoznání těchto znečišťujících látek. Postup pro rozpoznání nebezpečných vlastností musí být zdokumentován jako součást systému řízení a musí být k dispozici pro audity.
4. Výsledný materiál nesmí obsahovat oleje, rozpouštědla, barvy nebo stopy potravin obsahujících vodu nebo tukových potravin. Kromě toho, pro účely styku s potravinami nesmí výsledný materiál obsahovat žádnou látku, která by ohrožovala bezpečnost obsažených potravin.	Pokud budou při vizuální kontrole zjištěny známky absorpce kapalin jiných než voda, které mohou způsobit problémy, jako je růst plísní nebo zápach, a tyto známky nejsou zanedbatelné, považuje se tato šarže za odpad. Kvalifikovaní zaměstnanci musí být vyškoleni v oblasti těchto potenciálních kontaminujících látek, jakož i složek nebo vlastností materiálů, které umožňují rozpoznat znečišťující látky. Činnost rozpoznávání přítomných znečišťujících látek musí být zdokumentována jako součást systému řízení a musí být k dispozici pro audity.

PŘÍLOHA II

Minimální obsah sdělení určeného příslušnému krajskému úřadu ohledně souladu s tímto nařízením

Společnost pro nakládání s odpady..... oprávněná prostřednictvím NIMA..... ke dni....., jejíž zařízení se nacházejí v..... prostřednictvím tohoto dopisu adresovaného (úřad.../oddělení...) autonomního společenství.....,

OZNAMUJE následující:

- Společnost splňuje všechna ustanovení ministerského nařízení, kterým se stanoví kritéria pro určení, kdy odpad z termoplastů, který je podroben mechanickému zpracování a je určen k výrobě plastových výrobků, přestává být odpadem podle zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadu a kontaminovaných

půdách pro oběhové hospodářství.

- Společnost.....má systém řízení zaveden a v
souladu s článkem 6 nařízení.

- Společnost.....provedla nezbytné úpravy, zlepšení nebo opatření k zajištění souladu s nařízením a předkládá spolu s touto žádostí potřebnou dokumentaci k prokázání této skutečnosti. (je-li to relevantní z důvodu úprav provedených v zařízeních)

A z důvodu všech uvedených skutečností žádá
(úřad...../oddělení.....)

1) informovaný touto společností prostřednictvím čestného prohlášení za účelem dodržení ustanovení ministerského nařízení, aby materiál získaný v jejím zařízení již nebyl považován za odpad, a to pro veškeré právní účely;
a

2) přezkoumal a aktualizoval stávající oprávnění správce odpadů v souladu se zákonem 7/2022 ze dne 8. dubna o odpadech a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství, konkrétně v souladu s přílohou II uvedeného zákona, kterou se stanoví kódy pro využití odpadů.

Místo, datum, podpis.

PŘÍLOHA III

Prohlášení o splnění kritérií, kterými se určuje, kdy zpracovaný odpad z termoplastů přestává být odpadem

Prohlášení o shodě pro recyklovaný plastový materiál pro použití při výrobě jiných výrobků

1	Výrobce/dovozce materiálu Jméno: Adresa: Kontaktní osoba: Telefon: E-mail: Registrační číslo v registru produkce odpadů a nakládání s nimi:
2	Druh recyklovaného plastového materiálu (označení): - HDPE (vysokohustotní polyethylen) - LDPE (nízkohustotní polyethylen) - PET [poly(ethylen tereftalát)] - PP (polypropylen) - PS (Polystyren) - PVC [poly(vinylchlorid)] - EPS (expandovaný polystyren) - Jiné (uvedte): Obsah neplastových složek (%):
3	Číslo šarže a množství (v tunách):
4	Tato zásilka splňuje kritéria uvedená v článku 3 ministerského nařízení, které stanoví kritéria pro určení, kdy odpad z termoplastů, který je předmětem mechanického zpracování a je určen k výrobě plastových výrobků, přestává být odpadem podle zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadu a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství.

5

Pokud jde o tuto zásilku, je zaručena sledovatelnost ze zdroje od okamžiku vzniku odpadu, což lze prokázat a zdokumentovat v souladu s článkem 8 ministerského nařízení, které stanoví kritéria pro určení, kdy odpad z termoplastů, který je předmětem mechanického zpracování a je určen k výrobě plastových výrobků, přestává být odpadem podle zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadu a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství.

PŘÍLOHA
IVPokyny pro uplatňování nařízení o POP⁽¹⁾ na plastový odpad

6	Výrobce materiálu zavádí systém řízení v souladu s článkem 6 ministerského nařízení, které stanoví kritéria pro určení, kdy odpad z termoplastů, který je předmětem mechanického zpracování a je určen k výrobě plastových výrobků, přestává být odpadem podle zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadech a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství.
7	Materiál této zásilky je určen přímým prodejem nebo prostřednictvím obchodního zástupce/distributoru k použití výhradně v odvětví zpracování plastů.
8	(vyberte jednu z možností): Plastová odvětví Plastová odvětví - Zásilka je v souladu s právními předpisy týkajícími se konkrétních produktů. - Zásilka odpovídá následující technické normě: (uveďte číslo) - Zásilka je v souladu s technickými specifikacemi požadovanými cílovým odvětvím. Plastová odvětví
9	Materiál v této zásilce není klasifikován jako nebezpečný, jak je stanoveno v kritériích nařízení (ES) č. 1272/2008 ⁽¹⁾ (nařízení CLP), a je v souladu s ustanoveními týkajícími se uvádění látek vzbuzujících mimořádné obavy na trh, jakož i s omezeními pro jeho zamýšlená použití podle přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 ⁽²⁾ (nařízení REACH) a se zákazy nebo omezeními používání a uvádění perzistentních organických znečišťujících látek na trh podle článku 3 nařízení (EU) 2019/1021 ⁽³⁾ (nařízení POP).
10	Prohlášení výrobce/dovozce o mechanicky zpracovaném odpadu u termoplastů, který přestává být odpadem podle zákona 7/2022 ze dne 8. dubna 2022 o odpadu a kontaminovaných půdách pro oběhové hospodářství. Plastová odvětví Plastová odvětví

Elektro
nický
ověřovací
kód
(EVC):
BOE-A-
2023-
14735

Elektro
nický
ověřovací
kód
(EVC):
BOE-A-
2023-
14735
na
https://
www.boe.es
oe.es